

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Elišky Cihlářové a soudců JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Radana Malíka v právní věci stěžovatelů **a) G. H., b) nezletilého A. H.**, oba zastoupeni JUDr. Pavlem Malinou, advokátem se sídlem v Brně, Joštova 4, za účasti **Ministerstva vnitra**, se sídlem v Praze 7, Nad Štolou 3, v řízení o kasační stížnosti proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2003, č. j. 55 Az 296/2003 - 44,

t a k t o :

Usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2003, č. j. 55 Az 296/2003 – 44, **se zrušuje** a věc **se mu vrací** k dalšímu řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Stěžovatelé podali v zákonné lhůtě kasační stížnost proti usnesení Krajského soudu v Brně ze dne 17. 9. 2003, č. j. 55 Az 296/2003 - 44, jímž bylo zastaveno řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „ministerstvo“) ze dne 27. 6. 2002, č. j. OAM-2235/VL-10-PO8-2002. Krajský soud řízení zastavil podle § 47 písm. a) s. ř. s., protože stěžovatel vzal svůj návrh zpět. V odůvodnění usnesení krajský soud uvedl, že úprava obsažená v § 37 odst. 4 s. ř. s., týkající se procesní dispozice se žalobním návrhem, je komplexní a vzhledem k tomu, že žádné ustanovení s. ř. s. neupravuje možnost vzít zpět zpětvzetí žalobního návrhu, lze disponovat pouze se žalobním návrhem jako takovým. Krajský soud se zabýval otázkou aplikace § 41 odst. 3 (správně § 41a odst. 3) o. s. ř. za použití § 64 o. s. ř. a dospěl k závěru, že toto ustanovení je svou povahou výjimečné, nelze je použít a priori ve všech případech a samotná ustanovení o. s. ř. se použijí pouze přiměřeně.

V kasační stížnosti stěžovatelé uvedli, že napadají shora uvedené usnesení z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 písm. e) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Nezákonnost rozhodnutí o zastavení řízení spatřují v nesprávném právním názoru krajského soudu, který vyústil v nezákonné rozhodnutí o zastavení řízení. Stěžovatelé přípisem ze dne 12. 9. 2003 vzali zpět žalobu proti shora uvedenému rozhodnutí ministerstva a přípisem bez data sdělili krajskému soudu, že zpětvzetí žaloby si rozmysleli a chtěli by zpětvzetí žaloby vzít zpět v celém rozsahu. Tento procesní postup odůvodnili psychickými problémy. Stěžovatelé s odkazem na § 64 s. ř. s. vyjádřili nesouhlas s právními závěry krajského soudu. Právní úprava týkající se řízení před soudem obsažená v části první a třetí o. s. ř. je z aplikace vyloučena pouze tehdy, stanoví-li něco jiného ustanovení v s. ř. s. To však není případ § 41a o. s. ř. Ohledně tohoto ustanovení nestanoví s. ř. s. nic jiného. Stěžovatelé nesouhlasí s tím, že by § 64 s. ř. s. byl ustanovením výjimečným. Část první a třetí o. s. ř. upravují celou řadu otázek, na něž dikce s. ř. s. nereflektuje. Přiměřené užití o. s. ř. bylo do s. ř. s. zakotveno proto, že jinak by s. ř. s. byl neúměrně zatížen podrobnostmi. Stěžovatelé splnili podmínky § 41a odst. 3 o. s. ř. a Krajský soud v Brně svým rozhodnutím jednak porušil jejich právo na spravedlivý proces ve smyslu čl. 6 odst. 1 Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod a jednak jejich právo na soudní a jinou ochranu, garantované čl. 36 Listiny základních práv a svobod. Stěžovatelé se z těchto důvodů domáhali zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení věci Krajskému soudu v Brně k dalšímu řízení.

Nejvyšší správní soud ze soudního spisu zjistil, že stěžovatelé podali k Vrchnímu soudu v Praze žalobu proti uvedenému rozhodnutí ministerstva. Věc převzal dne 7. 2. 2003 k dalšímu řízení Krajský soud v Brně. Dne 15. 9. 2003 došel tomuto soudu přípis obsahující zpětvzetí žaloby oběma stěžovateli a téhož dne byl doručen tomuto krajskému soudu přípis stěžovatelů, v němž je uvedeno: „Dne 12. 9. 2003 jsme podali zpětvzetí žaloby, po podání jsme si to rozmysleli a chtěli bychom zpětvzetí žaloby vzít zpět v celém rozsahu“.

Nejvyšší správní soud přezkoumal v rozsahu a v mezích kasační stížnosti napadené usnesení a dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná.

V dané věci jde o posouzení právní otázky, zda ve správním soudnictví lze aplikovat § 41a odst. 3 o. s. ř. a zda tedy lze účinně vzít zpět zpětvzetí žaloby.

Podle § 64 s. ř. s. nestanoví-li tento zákon jinak, použijí se pro řízení ve správním soudnictví přiměřeně ustanovení první a třetí části občanského soudního řádu.

Podle § 41a odst. 3 o. s. ř. může být úkon odvolán, jen jestliže jeho odvolání dojde soudu nejpozději současně s tímto úkonem.

Podle § 37 odst. 4 s. ř. s. může vzít návrhatele svůj návrh zcela nebo zčásti zpět, dokud o něm soud nerozhodl. Citované ustanovení upravuje pouze, zda je přípustné zpětvzetí návrhu, kdo jej může vzít zpět a do kdy. Jinou zákonnou úpravou ohledně zpětvzetí návrhu s. ř. s. nemá. S účinností zákona č. 367/2000 Sb. je pro občanské soudní řízení stanovena v § 41a odst. 3 výslovně možnost odvolání úkonu, jsou-li splněny stanovené podmínky. Touto právní úpravou byly tak odstraněny pochybnosti soudní praxe o tom, zda, popř. za jakých podmínek, je možné vzít zpět zpětvzetí žaloby nebo jiného návrhu. Nejvyšší správní soud neshledává důvody pro závěr, že použití § 41a odst. 3 o. s. ř. ve správním soudnictví není přípustné. Ustanovení § 37 odst. 4 s. ř. s. nelze označit jako kompletní a ucelenou úpravu zpětvzetí návrhu ve správním soudnictví, protože právě otázku odvolání úkonu neřeší. Za tohoto právního stavu není důvodu za použití § 64 s. ř. s. neaplikovat § 41a odst. 3 o. s. ř.

Nejvyšší správní soud tedy dospěl k závěru, že kasační stížnost je důvodná, a proto napadené usnesení Krajského soudu v Brně a věc mu vrátil k dalšímu řízení (§ 110 odst. 1 věta první s. ř. s.). V dalším řízení je krajský soud vázán právním názorem, který je vysloven v tomto rozsudku (§ 110 odst. 3 s. ř. s.).

Nejvyšší správní soud nerozhodoval o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 107 s. ř. s., protože věc vyřídil přednostně (§ 56 s. ř. s.).

V novém rozhodnutí rozhodne krajský soud i o nákladech řízení včetně nákladů soudem ustanoveného zástupce.

P o u ě n í : Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. března 2004

JUDr. Eliška Cihlářová
předsedkyně senátu